

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. října 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Čestmíra Dudy a soudců JUDr. Danuše Teschlerové a Mgr. Miroslava Vrbaty o **odvoláních obžalovaných K. S.,** narozené XXX, **P. S.,** narozeného XXX, **J. K.,** narozeného XXX, **J. R.,** narozeného XXX, **R. J.,** narozeného XXX, a **státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Bruntále proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 6. 2019 č. j. 66 T 81/2017-623

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaných K. S., P. S., J. K., J. R., R. J. a státního zástupce napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 písmeno b) trestního řádu se **nově** rozhoduje takto:

I.

Obžalovaný

P. S., narozený XXX v XXX, bytem XXX, t. č. XXX,

je vinen, že

- dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554,

jako aktivní myslivec a člen Mysliveckého spolku Mezina – les,

ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les před zahájením společného lovu vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem,

po skončení společného lovu, kterého se zúčastnil jako vedoucí honců, P. S. vyvrhnul na sváznici samce jelena evropského s paroží v ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého ulovila blíže nezjištěná osoba, a naložil jej spolu s dalšími osobami do vozidla B. K.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

a po té, co hospodář Mysliveckého spolku Mezina – les J. K. vyhověl žádosti P. S. na odkoupení samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák, kterého ulovila K. S. v průběhu společného lovu, tak během převážení obou ulovených samců jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák a osmerák vozidlem B. K., ve svém bydlišti P. S. nechal složit samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák, ačkoliv věděl, že byl uloven neoprávněně,

tedy

přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

čímž spáchal

přechin pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku,

zato se odsuzuje:

Podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu práva lovit na dobu **3 (tří) let.**

II.

Podle § 222 odstavec 2 trestního řádu se věc

obžalované

K. S., roz. V., narozené XXX ve XXX bytem XXX, m. č. XXX,

pro skutek, že

dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako

aktivní myslivec a členka Mysliveckého spolku Mezina – les, ačkoli si byla vědoma faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem,

nedbala podle § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, mufloněk a muflončat, selete a lončáka prasete divokého,

a v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., K. S. ulovila samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč,

postupuje

Městskému úřadu v Bruntále, odboru životního prostředí, silničního hospodářství a zemědělství, kterým by tento zažalovaný skutek obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017 mohl být posouzen jako přešupek, o němž je tento orgán příslušný rozhodovat.

III.

Naproti tomu se podle § 226 písmeno a) trestního řádu obžalovaní

1. **J. K.**, narozený XXX v XXX, bytem XXX, adresa pro doručování: XXX,
2. **J. R.**, narozený XXX ve XXX, OSVČ, bytem XXX,
3. **R. J.**, narozený XXX v XXX, OSVČ, bytem XXX,
4. **M. D.**, narozený XXX ve XXX, mistr lesní výroby, bytem XXX,

zprošťují obžaloby

Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017, pro skutek, že

dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetí aktivní myslivci a členové mysliveckých spolků, J. K. navíc jako osoba odborně způsobilá k výkonu funkce mysliveckého hospodáře, nedbali podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byli vědomi faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov,

myslivecký hospodář spolku J. K. nedbal své povinnosti provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře stanovené v § 35 odst. 5 písm. h) zákona o myslivosti a v rozporu s § 35 odst. 4 písm. f) zákona o myslivosti nezastavil provádění společného lovu, navzdory tomu na nástupu před akcí vysvětlil všem účastníkům, že bude lov probíhat právě výše uvedeným způsobem, následně jim sdělil, že mohou lovit jeleny 1. věkové třídy a jeleny odstřelové, aniž by disponoval k tomu udělenou výjimkou, přičemž

K. S. ulovila samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého následně P. S. na místě ulovení vyvrhnu, na základě pokynu J. K. jej odvezl vozidlem B. K. do Moravského Kočova, a to společně s dalším samcem jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého ulovil J. R., aniž by k tomu disponoval příslušnou individuální povolenkou k lovu nebo byl zapsán na hromadné povolenke k lovu, přičemž zvěřinu z ulovených jelenů si od J. K. manželé S. odkoupili za částku 4 000 Kč, J. R. za částku 6 000 Kč, R. J. pak ulovil samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. špičák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, jehož společně s M. D. odvezli na pokyn J. K. do bydliště M. D. ve XXX,

tedy

obžalovaný J. K.

na jiného měl převést neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné, a takový čin spáchat jako osoba, která má zvlášť ulouženou povinnost chránit životní prostředí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

obžalovaní J. R. a R. J.

neoprávněně měli lovit zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

obžalovaný M. D.

měl přechovávat neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

čímž měli spáchat**obžalovaný J. K.**

přečin pytláctví podle § 304 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku,

obžalovaní J. R., R. J. a M. D.

přečin pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli uznáni, a to obžalovaní K. S., P. S., J. R. a R. J. přečinem pytláctví podle § 304 odst. 1 trestního zákoníku a J. K. přečinem pytláctví podle § 304 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, kterých podle skutkových zjištění soudu I. stupně se měli dopustit tím, že

ad I)

Obžalovaní K. S., P. S., J. K., J. R. a R. J.

- dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetí aktivní myslivci a členové mysliveckých spolků, P. S. a J. K. navíc jako osoby odborně způsobilé k výkonu funkce mysliveckého hospodáře, nedbali podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byli vědomi faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem,

následně v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., K. S. ulovila samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, na základě svolení J. K. jej pak P. S. odkoupil a poté odvezl vozidlem B. K. do Moravskoslezského Kočova, a to společně s dalším samcem jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého na tomtéž lovu ulovil J. R., který navíc ani v rámci dotčeného lovu nedisponoval individuální povolenkou k lovu, ani nebyl zapsán na hromadné povolenke k lovu a daného lovu se tak v pozici střelce prakticky ani nebyl oprávněn účastnit, přičemž zvěřinu z takto uloveného jelena si na základě svolení J. K. J. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

odkoupil, R. J. pak ulovil samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. špičák v hodnotě nejméně 29 300 Kč,

to vše za situace, kdy J. K. byl v postavení hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les a ve smyslu ustanovení § 35 odst. 4 písm. f) zákona č. 449/2001 Sb. vedl výše uvedený lov a navíc byl podle § 35 odst. 5 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb. osobou povinnou provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře, přičemž k odlovu samců kusů jelena evropského na obdobném způsobu lovu neměl Myslivecký spolek Mezina – les udělenou příslušnou výjimku, i přesto J. K., kromě toho, že za Myslivecký spolek Mezina – les převedl s vědomím, že byly odloveny nezákonně, výše popsáním způsobem odlovené kusy jelena evropského na P. S. a J. R., skutečnost, že tyto kusy jelení zvěře byly odloveny nezákonným způsobem, nijak neřešil, ani tuto skutečnost nesignalizoval příslušným orgánům, naopak za odlov uvedených kusů jmenovaným osobám gratuloval a na příslušný orgán následně odeslal informace o lovu, které neodpovídaly skutečnosti.

2. Obžalovaní K. S., J. R., R. J. byli odsouzeni podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaným výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Obžalovaný J. K. byl odsouzen jednak podle § 304 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců, jednak podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce mysliveckého hospodáře, jakož i v zákazu výkonu funkce jakýchkoliv orgánů mysliveckých spolků na dobu v trvání 3 roků. Obžalovaný P. S. byl odsouzen podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 měsíce, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku.
3. Naproti tomu v bodě ad II) byl podle § 226 písm. b) tr. ř. obžalovaný M. D. zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017, která mu kladla za vinu, že
 - dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetý aktivní myslivec a člen mysliveckého spolku nedbal podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov,
 - poté co R. J. ulovil samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. špičák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, tohoto společně s M. D. odvezli na pokyn J. K. do bydlíště M. D. ve XXX, čímž měl spáchat přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku.
4. V zákonné lhůtě napadli rozsudek soudu I. stupně odvoláními obžalovaní K. S., P. S., J. K., J. R., R. J., kteří odvolání podali do výroku o vině a v návaznosti do výroku o trestu, a státní zástupce, který odvolání podal v neprospěch všech obžalovaných.
5. Obžalovaná K. S. zdůraznila, že nebylo prokázáno, že by střílela na jelena evropského s parožím ve vývojovém stádiu osmerák, a že by tohoto samce dokonce ulovila. Je však přesvědčena, že musela jelení zvěř minout, neboť s ohledem na ráži náboje a jeho váhu by musela nepochybně zhasnout na místě a neodběhla tak daleko. Dále namítala, že soud I. stupně vedle nesprávného skutkového

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

vyhodnocení provedených důkazů nesprávně právně vyhodnotil, že ve smyslu ust. § 304 odst. 1 tr. zákoníku neoprávněně loví zvěř ten, kdo k tomu není povolán, a ani nemá k takové činnosti zvláštní povolení, nebo povolení má a jedná nad jeho rámec. Požadavky na neoprávněný lov zvěře stanoví ust. § 46 zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, kdy zdůraznila, že měla v době společného lovu u sebe i individuální povolenku k lovu, která ji opravňovala k lovu jelení zvěře, jednoho kusu jelena do dvou let, jednoho kusu laně a jednoho kusu koloucha. Argumentovala tím, že pod zákonný znak skutkové podstaty přečinu dle § 304 odst. 1 tr. zákoníku „neoprávněně loví zvěř“ nelze v žádném případě subsumovat zakázaný způsob lovu ve smyslu § 45 odst. 1 písm. u) zákona o myslivosti – lovit na společném lovu zvěř spárkatou, kromě laní a koloucha jelena evropského ..., protože neoprávněný lov je lovem bez tzv. lovecké licence, zatímco zakázaný způsob lovu ve smyslu § 45 odst. 1 písm. u) zákona o myslivosti je pouhým porušením pravidel lovu, který může být postihován jako přestupek podle zákona o myslivosti. Za pytláka ve smyslu ust. § 304 odst. 1 tr. zákoníku je nutno považovat toho, kdo neoprávněně loví zvěř, tedy neoprávněný lovec, který loví zvěř v honitbě, ke které nemá žádný legální vztah. Dle ust. § 48a zákona o myslivosti za neoprávněný lov zvěře je lov zvěře bez povinných náležitostí stanovených v § 46 zákona o myslivosti, kde je stanoveno, že ten, kdo loví zvěř, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění, při lovu se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně. Neoprávněným lovem, a tedy pytláctvím, je lov bez povolenky k lovu v příslušné honitbě a dalších náležitostech zmíněných v ust. § 46 zákona o myslivosti, pytláctvím tedy není zakázaný způsob lovu, který je pouhým přestupkem. Navrhovala, aby odvolací soud rozhodl tak, že se zproštíje obžaloby.

6. Obžalovaný P. S. zdůraznil, že předmětného společného lovu se zúčastnil nikoliv jako lovec, ale jako vedoucí honců. Z této lovecké akce s manželkou odkoupili po dohodě s mysliveckým hospodářem uloveného jelena a zaplatila mysliveckému spolku kupní cenu zvěřiny částku 4 600 Kč, a proto je vyloučeno v jeho případě, že přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné. Jeho jednání nemůže být proto trestným činem.
7. Obžalovaný J. K. namítal, že přes výsledky dokazování po zrušení dřívějšího rozhodnutí ze dne 23. 4. 2018, jímž bylo prokázáno, že není pravdou, že měl před všemi účastníky společného lovu uvést, že oproti obecně známému se může lovit něco jiného, než připouštějí obecná myslivecká pravidla, soud I. stupně nerespektoval názor krajského soudu uvedený v tomto rozhodnutí a setrval na rozsudečné lince, která však byla překonána a v konečném výsledku vyvrácena. Vyvrácení této stěžejní skutečnosti tvrzené obžalobou mělo být takovým odrazovým můstkem při hodnocení jeho výpovědi a návodem pro další postup soudu. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé dovození jeho vědomosti o ulovení, vedle samce jelena evropského, který byl na výřadu, dalších samců osmeráka a špičáka. Obžalovaný připouští jisté pochybení pouze v přeposlání doručené fotografie od obžalované S. příslušnému lesnímu orgánu bez podrobnějšího přezkoumání, byť tuto povinnost neměl, nenapadlo ho, že by mohl obdržet jinou fotografii, než tu, která zachycovala jelena, který byl na výřadu. Teprve v průběhu trestního řízení zjistil, že jde o fotografii jiného jelena. Zdůraznil, že odvoz dvou kusů samce jelena evropského řešil jen obžalovaný S. s K., kterému oznámil, že je vše domluveno. Domáhal se zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby.
8. Obžalovaný J. R. poukazoval na to, že předseda mysliveckého spolku pan S. K. potvrdil, že byl účastníkem společného lovu dne 9. 1. 2016 oprávněně, že jeho nezapsání na v prezenční listině bylo jen administrativním pochybením, za což se mu omluvil, že žádná z vyslechnutých osob nepotvrdila, že by zastřelil nějakého jelena. Pouze vystřelil po lani, jejíž lov byl povolen. Domáhal se zproštění obžaloby.
9. Obžalovaný R. J. ve shodě se svou obhajobou uvedl, že není pravda, že by ulovil jelena špičáka. Ulovil laň ve věkové kategorii tří let stáří, s M. D. starším ji odtáhli k cestě a odvezli do bydliště D., kam zvěř se vždy vozí k vážení. O tom, že střelil laň, vypověděl pan D., předseda spolku pan K., hospodář pan K. a svědkyně R. B.. Nikdo nic dalšího neuvádí, kromě svědka K., který vypověděl, že byli střeleni tři jeleni, jeden z nich měl být, jak slyšel, ve vývojovém

stádiu špičáka, on sám při lovu zaznamenla výstřel, který podle zvuku zjevně zasáhl cíl s tím, že podle K. se jednala o jelena, kterého on sám předtím vyplašil, byl to podle něj jiný jelen než šesterák a osmerák, on sám však neví, co to bylo. Kromě neurčité výpovědi svědka J. K. nikdo další o ulovení jelena s parožím špičáka nevypověděl, a není jeho ulovení zadokumentováno. Má za to, že když čtyři lidé včetně něj tvrdí, že ulovil laň a i výpověď svědkyně B. to nepřímou potvrzuje, nelze vycházet z více než neurčité výpovědi pana K., který, jak se domnívá, se chtěl jejich spolku pomstít, že jej vyloučili pro neplacení členských příspěvků a rozšířil fámu o špičákovi. Dle jeho názoru se soud I. stupně nezajímal, odkud tyto informace o špičákovi vznikly, kdo kromě K. slyšel o špičákovi. Domnívá se, že soud se pouze snažil dokázat hospodáři panu K., že povolil odlov jelena, anebo že povolil odlov kulhajícího jelena, což se soudu nepodařilo, protože to pan K. nepovolil. Zdůraznil, že všichni věděli, že se dohledávají laň, jedna z nich byla tak, kterou ulovil. Pan K. to po skončení lovu před všemi účastníky hlásil předsedovi panu K.. Jeho laň na výřadu nebyla, protože ji s D. dohledávali a také ji s ním odvezl. Navrhoval, aby napadený rozsudek ohledně něj byl zrušen a bylo rozhodnuto o jeho nevině.

10. Státní zástupce odvolání v neprospěch všech obžalovaných zaměřil do výroku o trestu v případě obžalovaných K. S., P. S., J. K., J. R. a R. J. a do zprošťujícího výroku pod bodem II. týkajícího se obžalovaného M. D.. Poukázal, že rozsudek soudu I. stupně ze dne 11. 6. 2019 nedoznal v napadených částech jakýchkoliv změn oproti rozsudku ze dne 17. 10. 2017. Napadené výroky, resp. jejich absence, včetně příslušného odůvodnění je zcela shodná jako v původním případě, a to včetně písařských chyb. Soud I. stupně se tedy argumentací použitou v předchozím odvolání státního zástupce nijak nezabýval. Z tohoto důvodu nezbylo, než dříve podané odvolání v původním znění zopakovat. Znovu tedy ve vztahu k závěrům soudu I. stupně k obžalovanému M. D. uvedl, že považuje, s poukazem na komentář k trestnímu zákoníku, za absurdní závěr, že znak přechovávání byl naplněn jen částečně, který nekoresponduje s formálním pojetím trestní odpovědnosti. Soud I. stupně dospěl k závěru, že vytykanou trestnou činností dalších obžalovaných došlo ke kamuflování skutečně odlovené zvěře, což v kontextu s dalšími bezprecedentními praktikami mysliveckého spolku jednoznačně svědčí o společenské škodlivosti jejich jednání. Přestože se obžalovaný M. D. na této kamufláži podílel, když věděl, že zjevně odvázel jelena formálně vydávaného za laň, tak u jeho jednání soud I. stupně společenskou škodlivost neshledal, zvěř byla odvezena do bydliště obžalovaného D., kde zjevně nebyla obžalovaného D., aniž by bylo možno pravou totožnost zvířete odhalit. Tyto prokázané skutkové okolnosti svědčí nejen o úplném naplnění znaků přechovávání, nýbrž také ukrytí. Odvoláním je napadenému rozsudku dále vytykáno uložení nepřiměřeně mírných trestů. Odvolatel nesouhlasí s argumentací soudu I. stupně, že projednávaný případ je charakteristický hraničním posouzením mezi trestným činem a přestupkem. Akcentoval odpovědnost osob, jimž stát svěřil do rukou zbraně a současně myslivecká oprávnění, chovat se v souladu s právními normami, které mají zabezpečit ochranu zvěře. V případě obžalovaných K. S., J. R. a R. J. se jedná o osoby, které vědomě v rozporu se zákonem střílí po zakázaném druhu zvěře, případně střílí, aniž by si byli jisti po čem. Takové okolnosti, které konečně ve svém rozhodnutí soud I. stupně rozebíral, nemohou svědčit o možnosti projednání případu v přestupkovém řízení, rovněž pak nemohou odůvodnit zcela symbolické tresty, které obžalovaným uložil. Jako zásadní se jeví neuložení navrhovaných trestů zákazu činnosti spočívajících v zákazu výkonu práva lovit zvěř. Nesouhlasí s názorem soudu, který tento druh trestu neuložil jen proto, že obžalovaní přijdou o zbrojní průkaz, neboť podstatné je, že výkon práva lovit není závislý na držení platného zbrojního průkazu. Neuložením trestu zákazu výkonu práva lovit zvěř nebude obžalovaným zamezeno se napříště zúčastnit lovu v jiné pozici, než v pozici střelce. Navrhoval, aby z podnětu tohoto odvolání byl v napadeném rozsudku zrušen v bodě I. celý výrok o trestu a odvolacím soudem byly uloženy těmto obžalovaným důraznější tresty odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na delší zkušební dobu, za současného uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu práva lovit zvěř v trvání 2 -3 roků, v případě obžalovaného J. K. rovněž spočívající v zákazu výkonu funkce mysliveckého hospodáře a jakýchkoliv orgánů mysliveckého spolku. Dále navrhoval, aby byl zrušen v napadený rozsudek v bodě II. a v tomto směru věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

11. Krajský soud v Ostravě, jakožto soud odvolací, především konstatuje, že odvolání byla podána osobami oprávněnými (§ 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř.) a ve lhůtě naznačené v ust. § 248 odst. 1 tr. ř. Odvolací soud z podnětu odvolání přezkoumal ve smyslu § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k těmto závěrům.
12. Napadený rozsudek je již druhým rozhodnutím ve věci samé, které bylo vydáno poté, co Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací usnesením ze dne 23. 4. 2018 č. j. 5 To 372/2017-515 zrušil rozsudek ze dne 17. 10. 2017 č. j. 66 T 81/2017-422 a vrátil věc soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Důvodem tehdejšího postupu odvolacího soudu, který doplnil dokazování výslechem čtyř náhodně vybraných svědků z řad účastníků předmětného lovu, byl závěr, že výrok o vině je rozporný jak vnitřně, tak i ve vztahu k závěrům, ke kterým soud I. stupně dospěl, jak byly rozvedeny v odůvodnění napadeného rozsudku, což bylo následně odvolacím soudem blíže rozvedeno. Soudu I. stupně bylo uloženo, aby vyslechl i další účastníky předmětného společného lovu k tomu, co bylo hospodářem pořadajícím mysliveckého spolku, obžalovaným K., na úvodním nástupu akce ke zvěři, která se může lovit, řečeno, případně jak na jeho sdělení bylo účastníky, včetně myslivecké stráže reagováno, k výřadu ulovené zvěře, k tomu, zda vědí něco bližšího k další ulovené zvěři jelena evropského a zda vědí, jaké informace v tomto směru a od koho měl obžalovaný K..
13. Soud I. stupně doplnil dokazování výsledky dalších účastníků předmětného společného lovu. Na základě jejich výsledků uzavírá, že vyjma dvou svědků J. K. a J. K., podle kterých obžalovaný K. ihned v úvodu celé lovecké akce vyzval k odlovu veškeré jelení zvěře bez výjimek, a vyjma obžalovaných S. a svědka V., kteří se zmiňovali o možnosti odstřelu tzv. sanitárního kusu samce jelena evropského, prakticky všichni ostatní obžalovaní a svědci, kteří se předmětného lovu zúčastnili, uvedli, že nic o povolení střílet samce jelena evropského nezaznamenali, kdy větší část z nich trvala na tom, že by povolení střílet samce jelena evropského zaznamenala a pamatovala si je, případně by na ně reagovala. Soud I. stupně z výsledků doplněného dokazování učinil jediný závěr, že vypustil z výroku o vině ve vztahu k obžalovanému K., že sdělil při nástupu před akcí účastníkům, že mohou lovit i samčí kusy jelení zvěře, aniž by disponoval k tomu udělenou výjimkou, kdy tento závěr odůvodnil tím, že pokud většina svědků i obžalovaných vyvrací, že by v úvodu lovu z úst obžalovaného K. zaznělo povolení střílet samce jelena evropského, zatímco jej usvědčují toliko dva svědci, kteří s jeho osobou zjevně nejsou v přátelském vztahu, a dva obžalovaní, kteří tak ale mohou snažit získat výhodnější postavení v tomto řízení, nemůže mít soud uvedenou skutečnost za prokázanou. Vyjma této zásadní změny ve výroku o vině rozsudek soudu I. stupně oproti předchozímu rozsudku ze dne 17. 10. 2017 nedoznal jakýchkoliv změn, včetně příslušného odůvodnění, které je shodné jako v předchozím rozsudku včetně písařských chyb, jak je na to poukazováno i v odvolání státního zástupce.
14. Ač v předchozím zrušovacím rozhodnutí bylo soudu I. stupně též uloženo, aby bylo objasněno, zda a kdo byl odměněn jako lovec uloveného jelena evropského s parožím ve stádiu šesteráka při výřadu zvěře na závěr lovu, zda při výřadu byly již poznatky o ulovení dalšího či dalších samců jelena evropského a kdo ulovil dalšího či další, a aby se vypořádal s rozpornými tvrzeními obžalovaných S. ohledně toho, zda obžalovaný S. ulovila tzv. šesteráka nebo tzv. osmeráka, s tím, že dle výpovědi svědka B. K. to byl obžalovaný S., kdo byl dostřelovat jelena osmeráka, a že to byl obžalovaný S., kdo B. K. tvrdil, že domluvil s obžalovaným K. odkup manželkou uloveného osmeráka a že bude odvážen k němu domů, jakož i se skutečností, že fotografii uloveného jelena a další zvěře, kterou obžalovaný K. použil do hlášení týkajícího se předmětného společného lovu, obdržel patrně od některého z obžalovaných S., tak soud I. stupně přes zásadní změnu ve výsledcích dokazování v novém hlavním líčení, jak i správně ve vztahu, že obžalovaným K. nebylo na úvod společného lovu, oproti obžalobě, sděleno, že se mohou lovit i samčí kusy jelení zvěře, tak s touto částí předchozího zrušovacího rozhodnutí odvolacího soudu se vůbec nezabýval.

15. Je možno konstatovat, že žádný z obžalovaných, včetně K. S. a P. S., ani žádný ze svědků, včetně J. a J. K. nevypověděli, že v době po skončení předmětného společného lovu byly na výřadu či později sdělovány informace, že byl střelen ještě další jelen, případně dva jeleni, a že to bylo sděleno i mysliveckému hospodáři J. K., pouze bylo uváděno, že se dohledávají laně.
16. Je zadokumentováno na pořízeném videozáznamu, že po skončení předmětného společného lovu na výřadu byli vystaveni ulovený samec jelena evropského, tzv. šesterák, divoké prase a liška. Za ulovení tohoto jelena byla obžalovaná K. S. slavnostně dekorována. Samotná obžalovaná S. ve své výpovědi k tomuto tzv. šesteráku vypověděla, že jej střílela ona, po dohledání jej sama vyvrhla. Toto její tvrzení o ulovení šesteráka bylo součástí jejich odvolacích námitek proti předchozímu odsuzujícímu rozsudku, přičemž tato opakovaně rozhodně popřela, že ulovila tzv. osmeráka, jak jí bylo kladeno oběma odsuzujícími rozsudky za vinu.
17. Ačkoli bylo soudu I. stupně uloženo, aby se vypořádal s rozporuplnými výpověďmi obžalovaných S. ohledně samce jelena evropského, kterého ulovila obžalovaná K. S., tak soud I. stupně se s obhajobou této obžalované, která koresponduje s videozáznamem a fotografiemi pořízenými z výřadu předmětného společného lovu, nijak nezabýval. I v této souvislosti nutno zdůraznit, že obžalovanou K. S. ulovený samec jelena evropského byl prvním, kterého kdy ulovila. Z odůvodnění obžaloby ani napadeného rozsudku nejsou zřejmé úvahy, které by odůvodňovaly to, že obžalovaná K. S. namísto svého prvního uloveného jelena evropského označila se namísto obžalovaného R. za lovkyni tzv. šesteráka, ač ulovila tzv. osmeráka, a nechala se na výřadu za ulovení šesteráka dekorovat. Závěry obžaloby převzaté soudem I. stupně ohledně toho, že to byla obžalovaná K. S., která ulovila samce jelena evropského tzv. osmeráka, nemají naprosto žádnou oporu v provedeném dokazování, dokonce v žádném z provedených důkazů, vyjma účelového tvrzení obžalovaného P. S..
18. Z výpovědi svědka B. K. vyplývá, že vedle jelena, který byl na výřadu, obžalovaný P. S. byl dostřelovat dalšího jelena, šlo o osmeráka, kterého do automobilu na svážnici, byl již vyvržen, obžalovaný P. S. spolu s dalšími naložili do jeho auta, do kterého následně naložili jelena z výřadu. Obžalovaná K. S. vypověděla, že v době, kdy dohledávala jí střeleného tzv. šesteráka, tak k nim došel tehdejší manžel, obžalovaný P. S., ptal se jí, jestli je vše v pořádku, a když se ujistil, že je, tak se vrátil zpátky plnit svou funkci. Je tedy nepochybné, že obžalovaný S. věděl, že samec jelena evropského tzv. osmeráka, kterého dohledal na svážnici a po vyvrhnutí spolu s dalšími naložil do vozidla svědka B. K., není ten, kterého po ulovení dohledala a vyvrhla jeho tehdejší manželka K. S..
19. Je nutno konstatovat, že obžalovaný P. S. zcela účelově tvrdil svědku B. K., že samec jelena evropského tzv. osmeráka je ten, kterého ulovila jeho tehdejší manželka K. S., a účelově tomuto tvrdil, že jde o kus, který odkoupil se souhlasem mysliveckého hospodáře. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný M. D., ke kterému dle výpovědi svědka B. K. převezl samce jelena evropského tzv. šesteráka z výřadu, v přípravném řízení nebyl dotázán, komu následně jej na zvěřinu předal, a v hlavním líčení využil práva odeprít výpověď, není zřejmé, jak s tímto uloveným kusem bylo následně naloženo.
20. Ve vztahu k samci jelena evropského tzv. špičáka je nutno uvést, že o něm se zmiňují pouze svědci J. K. a J. K. v tom směru, že se doslechli o jeho ulovení, ani oni ani nikdo další nevypověděli, že viděli, že byl uloven a kým. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, o jaké důkazy soud I. stupně opřel závěr převzatý z obžaloby, že v průběhu předmětného společného lovu byl uloven samec jelena evropského tzv. špičák, a že lovcem a tím, kdo jej odkoupil, byl obžalovaný R. J.. Tento závěr soudu I. stupně nemá oporu v provedeném dokazování.
21. Vzhledem k pochybnostem o správnosti učiněných závěrů soudu I. stupně učiněným v prvním odsuzujícím rozsudku ze dne 17. 10. 2017, bylo odvolacím soudem doplněno dokazování výsledky čtyř náhodně vybraných účastníků předmětného společného lovu, které tyto pochybnosti

potvrzovaly, a které se potvrdily i po provedeném dokazování v následném hlavním líčení, ve kterém bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že myslivecký hospodář obžalovaný J. K. při nástupu před společným lovem účastníkům nesdělil, že mohou lovit i samčí kusy jelení zvěře, že nebylo prokázáno, že obžalovaný K. věděl, že byl uloven ještě další samec či další dva samci jelena evropského, když žádný z vyslechnutých svědků či obžalovaných, vyjma obžalovaného P. S., o tom nic nevěděli. Z obhajobou předloženého odborného vyjádření znalce mj. z oboru myslivosti S. K. jednoznačně vyplývá, že v případě, že uživatel honitby zjistí neoprávněně ulovenou jakoukoliv spárkatou zvěř, postup s její manipulací je naprosto stejný jako se zvěří ulovenou legálně. Uživatel honitby, dle provozního řádu, je oprávněn takto nabytou zvěř, byť ulovenou neoprávněně, prodat třetí osobě za podmínek stanovených provozním řádem, který byl schválen členskou schůzí spolku jako nejvyšším orgánem.

22. Z výše rozvedeného nepochybně vyplývá, že skutková zjištění soudu I. stupně i přes rozsáhlé doplnění dokazování jsou nesprávná, neboť soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, kdy je nutno zdůraznit, že hodnocení důkazů soudem I. stupně je v extrémním rozporu s provedenými důkazy. Odvolací soud proto k odvolání všech obžalovaných napadený rozsudek zrušil v odsuzující části. Jelikož tento závěr je nutno učinit i ve vztahu k rozhodnutí ohledně obžalovaného M. D., ve vztahu ke kterému bylo podáno odvolání státního zástupce, byť v jeho neprospěch, odvolací soud z podnětu tohoto odvolání v napadeném rozsudku zrušil výrok učiněný soudem I. stupně i ve vztahu k tomuto obžalovanému.
23. Podle § 48a zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, upravující neoprávněný lov zvěře, je tímto lov zvěře bez povinných náležitostí stanovených v § 46 tohoto zákona. Dle odstavce 1 § 46 tohoto zákona, kdo loví zvěř, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu s loveckým dravcem té jeho evidenční kartu. Podle § 45 odst. 1 písm. u) zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, je zakázáno lovit na společném lovu zvěř spárkatou, kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonky a muflončat, selete a lončáka prasete divokého.
24. Z výsledků dokazování provedeného soudem I. stupně a doplněného odvolacím soudem bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že v průběhu společného lovu dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les byli v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. u) zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, uloveni dva samci jelena evropského s parožím ve vývojovém stádiu šesteráka, kterého střelila obžalovaná K. S. (a za jeho ulovení byla na výřadu slavnostně dekorována) a ve vývojovém stádiu osmeráka uloveného během společného lovu blíže nezjištěnou osobou, kterého vyvrhl na svážnici obžalovaný P. S. a společně s dalšími naložil do vozidla B. K.. Je nepochybné, že obžalovaný P. S. se po skončení společného lovu dne 9. 1. 2016 a i následně snažil zakrýt, že v jeho rámci byl uloven další samec jelena evropského tzv. osmerák tím, že tvrdil svědku B. K., že byl střelen jeho tehdejší manželkou K. S., a že po dohodě s mysliveckým hospodářem K. jej odkoupil, a nechal jej složit u něj doma, a tím, že nesdělil nikomu dalšímu, včetně mysliveckému hospodáři obžalovanému K., že byl uloven. Bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že na sebe převedl tuto neoprávněně ulovenou zvěř (dle ustanovení § 48a z důvodu uvedeném v ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti). Míra společenské škodlivosti jednání obžalovaného P. S. je zvyšována zejména tím, že vytýkaného jednání se dopustil přesto, že je dlouholetým aktivním myslivcem a členem mysliveckého spolku, navíc jde o osobu odborně způsobilou k výkonu funkce mysliveckého hospodáře, kdy nebylo možno přehlédnout, že toto a následné jeho počínání bylo jedním z důvodů trestního stíhání dalších obžalovaných.
25. Odvolací soud proto k odvolání obžalovaného P. S. a k odvolání státního zástupce ve vztahu k tomuto obžalovanému v napadeném rozsudku zrušil odsuzující část týkající se tohoto obžalovaného. S přihlédnutím k ustanovení § 259 odst. 3 písm. b) tr. ř. nově rozhodl tak, že obžalovaného P. S. uznal vinným skutkem upraveným v intencích shora rozvedených, tedy, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Irena Juříčková.

dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako aktivní myslivec a člen Mysliveckého spolku Mezina – les, ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les před zahájením společného lovu vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem, po skončení společného lovu, kterého se zúčastnil jako vedoucí honců, P. S. vyvrhnul na svážnici samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého ulovila blíže nezjištěná osoba, a naložil jej spolu s dalšími osobami do vozidla B. K., a po té, co hospodář Mysliveckého spolku Mezina – les J. K. vyhověl žádosti P. S. na odkoupení samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák, kterého ulovila K. S. v průběhu společného lovu, tak během převážení obou ulovených samců jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák a osmerák vozidlem B. K., ve svém bydlišti P. S. nechal složit samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák, ačkoliv věděl, že byl uloven neoprávněně. Toto jednání bylo posouzeno jako přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný P. S. přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoliv malě.

26. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře odvolací soud vycházel především z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku. Obžalovanému P. S. polehčovalo, že do spáchání projednávané trestné činnosti vedl řádný život, kdy v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam, k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. S přihlédnutím ke zvýšené míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného dané především tím, že výtýkané trestné činnosti se dopustil jako aktivní myslivec a člen mysliveckého spolku, jemuž stát svěřil do rukou zbraň a současně myslivecká oprávnění chovat se v souladu s právními normami, které mají zabezpečit ochranu zvěře, odvolací soud nově uložil oproti napadenému rozsudku důraznější trest odnětí svobody s delší zkušební dobou, a to trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let a současně těž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu práva lovit na dobu 3 let.
27. U obžalované K. S. v případě ulovení samce jelena evropského tzv. šesteráka, nešlo o neoprávněný lov zvěře dle § 48a zákona o myslivosti, nýbrž o zakázaný způsob lovu dle ust. § 45 odst. 1 písm. u) zákona o myslivosti. V jejím jednání by dle odvolacího soudu mohl být spatřován případně přestupek dle ust. § 63 odst. 2 zákona o myslivosti, o kterém je příslušný rozhodnout příslušný orgán státní správy myslivosti, kterým v daném případě je Městský úřad v Bruntále, konkrétně jeho odbor životního prostředí, silničního hospodářství a zemědělství. Odvolací soud proto po zrušení napadeného rozsudku ohledně této obžalované rozhodl tak, že podle § 222 odst. 2 tr. ř. se věc obžalované K. S. postupuje Městskému úřadu v Bruntále, odboru životního prostředí, silničního hospodářství a zemědělství, kterým by tento zažalovaný skutek obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017 mohl být posouzen jako přestupek, o němž je tento orgán příslušný rozhodovat.
28. V souladu se shora rozvedenými závěry je nutno konstatovat, že v průběhu provedeného dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný J. K. nevěděl, že v rámci předmětného společného lovu byl střelen další samec jelena evropského tzv. osmerák. Neměl žádný důvod tuto skutečnost v hlášení revírníkovi zakrývat. Odvolací soud přisvědčil obhajobě tohoto obžalovaného, že neměl důvod blíže zkoumat fotografii ulovené zvěře, která mu byla zaslána někým z obžalovaných S., patrně obžalovaným P. S., zda paroží uloveného jelena odpovídá tomu z výřadu. Současně bylo prokázáno, že jako myslivecký hospodář mysliveckého spolku Mezina Les byl oprávněn se samcem jelena evropského tzv. šesterákem následně nakládat tak, že rozhodl o jeho prodeji manželům S..

29. Lze konstatovat, že z výsledků dokazování provedeného soudem I. stupně a doplněného v předchozím odvolacím řízení i odvolacím soudem bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že se nestal skutek, pro nějž je obžalovaný J. K. stíhán. Rovněž bylo prokázáno, že samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stádiu šesterák neuložil obžalovaný J. R. a že v rámci společného lovu nebyl uloven samec jelena evropského s parožím ve vývojovém stádiu tzv. špičák obžalovaným R. J.. Odvolací soud proto dle ust. § 226 písm. a) tr. ř. obžalované J. K., J. R., R. J. a M. D. obžaloby státního zástupce zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byli tito obžalovaní stíháni.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.
Dovolání mohou podat
 - a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
 - b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1, písmen a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 7. 10. 2019

JUDr. Čestmír Duda v. r.
předseda senátu